

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyilttér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Császári hódolás.

Lezajlottak a császárlátás fen-
sleges, felejthetetlen és nagy jelen-
tőségű napjai; ime örök emléke-
zetű multtá vált 1897. szeptem-
ber hó huszonegyediké, multtá,
melynek hordereje messze kihat
a jövőbe.

Éreztük, hogy a levegőben
van valami, éreztük, hogy a szim-
patikus, hatalmas és dicső fejede-
lem, II. Vilmos császár látogatása
nem csupán udvariassági tény,
nem csupán politikai esemény,
diplomáciai stratégia, hanem a
magyar állami és nemzeti szem-
pontból megbecsülhetetlen. *Tudtuk,*
hogy itt történni fog valami, s ezért
voltunk a császárlátás előtt már
hetekkel oly izgatottak, ezért vár-
tuk magas vendégünket, kirá-
lyunk dicső szövetségesét, oly fel-
csigázott várakozással. Sok jót
hittünk, de azt álmodni sem mer-
tük, a legoptimistább emberek
fantáziája sem merte volna elkép-
zelni, hogy azért jön a német csá-
szár, hogy fogadva szövetséges
atyai barátja népének hódolatát,
együttal ő is meghódoljon a ma-
gyar erények előtt és fényes elég-
tételt adjon az egész világ előtt a
magyar nemzetnek.

A budai várban, a király ter-
meiben ilyen beszéd még el nem

hangzott. Az országgyűlések, a
delegációk megnyitó és záró be-
szédei, a felség szavai mindenkor
alázatos hódolattal fogadtattak az
egész országban, de a magyar
királynak még nem volt alkalma,
hogy dicsérje a magyart. Az ez-
redéves fennállás, a király koro-
názási jubileuma alkalmával ré-
szesültünk először elismerésben,
oh mert az illetékes körök, a jó
osztrák testvérek hatalmas mata-
dorjai nagyon vigyáznak arra,
hogy minél kevesebb részünk le-
gyen az elismerésben. De I. Fe-
rencz József a legalkotmányosabb
uralkodó, s így szíve, esze szán-
dékát nem akadályozhatja meg
senki, éleslátása keresztül tör,
keresztül lát jóakaróink szitáján.
És ha különös dicséretekben nincs
is gyakran részünk, tulajdonítsuk
annak, hogy saját népét dicsére-
tekkel el nem kényeztetheti az
uralkodó.

De most eljött a német csá-
szár. A hatalmas, a nagy német
birodalom felséges császára, ki-
nek nincs alakos szüksége alakos
hizelkedésre, s a ki maga sem
tűri a hizelgést. Eljött ő, ki mil-
liók rettegett ura s ő mondott fe-
lettünk itéletett ott a budai vár-
lakban, mint királyunk vendége,
s az osztrák tábornokok, osztrák
ézelmu urak környezetében meg-
mondta nyíltan, hogy mi a ma-

gyar nemzet felől a véleménye, s
egy voltak mondva e szavak, hogy
együttal bemutatta II. Vilmos csá-
szár az ő hódolatát, az előtte hó-
doló magyar nemzetnek.

Az ott ebédelő hatalmas urak
bizonyára egy pillanatra meghök-
kentek, s talán torkukon is akadt
a falat; egy császár, ki nyíltan,
őszintén beszél, akinek nem írják
beszédét, aki azt mond, a mi neki
tetszik és a mit érez, akinek be-
széde nem diplomáciai faragvány,
hanem igazán császári szó, nem
raffinировott stíl, hanem felséges
szónoklat.

De hát mit mondott a német
császár? Azt mondotta, hogy min-
den német ifju tanulhat, Szigetvár
és Zrinyi példájából. Nemesak
megdicsért bennünket, hanem sa-
ját országa derék ifjuságának pél-
dájául állította nemzeti történel-
münket. Azután a királyhoz való
hűségünkről beszélt szépen s esod-
dálattal emlékezett meg Árpád
fiainak hűségéről Mária Terézia
korában.

Felséges királyunk nemes
szíve fellobbanhatott a sok dicsé-
retre, ő nem hökkent meg, mint
osztrák urai, ő már rég tudta, hogy
az így van, hogy jó, nemes és hű
a magyar.

Nézzük már most a császári
vendég szavainak világra szóló
horderejét. Országunkban sok a

T Á R C Z A.

Világbéke.

Vannak rajongó emberek,
— Betelnek végre az idők! —
Kik békességért küzdenek,
Békéért, mely legyen örök.
E boldogok még azt hiszik,
Hogy az ember megváltozik.

Ők tudják, hogy szörnyű teher
E harera készült állapot,
Mely népeket inségbe ver,
Pusztítva tenger-milliót,
S hogy trónt erősít hadsereg,
De a népet gyöngíti meg.

S mert mindezt tudják, épp azért
Lelkük jövő kődébe száll,
Hol — szerintök — nem kell a vér,
A népre örök béke vár,
Midőn nem ismer a világ
Fegyvert, — s naplopó katonát.
Igy lesz-e majd? Ah, eljön-e
A békességnek korszaka,

Midőn az áldás özöne
Hull a népek munkáira,
És a ki vet, az mind arat,
S a ki nem vet, — hoppon marad?

Soha, soha! . . . Még föld forog,
Lesznek ágyúk s más fegyverek,
Egy részének jut csak dolog,
Hogy — legyen renyhe hadsereg,
S a nép fölött s a trón alatt
Meredeznek szuronyfalak.

Mig védjük a becsületet;
— Bár védeni kevés meri!
Párbajt vívnak az emberek,
Bosszúvágygyal, tüzzel teli.
És a párbaj vérokoma:
A harc, nemzetek párbaja!

És a nemzeti becsület
Követeli a harcokat:
Adják tehát a nemzetek
Csatára hívó szavokat!
S másért ne folyjon annyi vér,
Csak a nemzet-becsületér!

Mig testünkben vér eseregdez,
Nemesak a szó lesz fegyverünk:
Döntés ágyuk zenéje lesz,

Ezzel győzünk, ezzel esünk.
Mig égnek vágytól nemzetek:
E vágyért mindig küzdenek!

Mig lesznek köztünk zsarnokok,
Hogy megvédjék uralmokat:
A zsoldos had harczolni fog! . . .
Mig nyög a nép rablánc alatt;
Nem lesz a földön nyugalom,
Támad mindig forradalom!

Ha csak földbe nem süllyed el
Elszász és Lotharingia:
Kész mindig harcra kelni fel
A német és a francia!
S mig együtt lesz osztrák s magyar:
Kardon lesz milliónyi kar!

Lefekvéskor.

Az előtt ha lefeküdtem,
Csak a bánat gyötört engem.
S a kínos, setét magányba
Nem gondoltam imádságra.

Mig ha most feködni térek,
Üdvöt, boldogságot érzek.
Imádkozom áhitattal
Tehozzád, — oh, drága angyal!

Kornai István.

belellenség, horvát, olasz, oláh, szerb, tót most mind ellenünk van, kísért a dákoromán birodalom eszméje, szakadni akar a horvát, hogy külön birodalomra tömörüljön, s még a magyar tengerparton is a magyar ellenes áramlatok hömpölyögnek. Első sorban e sok nemzetiség vádaskodik ellenünk. Ezeknek szólt tehát első sorban a császári szó, ezeknek adta tudtul a hatalmas ur, hogy de bizony, a magyar erények élnek, s él a magyar szivben a király iránti hűség.

Másodsorban szólt a leczke Ausztriának. Ott is sokan vannak, kik befeketitenek bennünket s mondják, hogy mi gyűlöljük a nyugalmas békét, mi forradalmárok vagyunk, király iránti hűségünk pedig csak frázis. De azt mondta ám a német császár, hogy amit oda át forradalmi eszméknek néznek, az a magyar nemzet ezeréves szabadságszeretete, mely megfér a király iránti törhetetlen hűségünk mellett.

II. Vilmos császár már rég birodalmában van, de azért bizonyára visszagondol a magyarra és körünkben töltött órák emlékére. A magyaroknak milliói azonban minden nap elszállnak lélekben, szivben hozzá és imában a királyok istenéhez, hogy áldja meg s tartsa meg népének s családjának azt a felséges főt, ki mikor eljött országunkba, igazságot osztott és elégtételt adott a magyarnak. Hisz úgy is annyi sérelmet türtünk, annyi titkos vádolást szenvedtünk, milyen szép volt s milyen jókor jött ez a fejedelmi elégtétel.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó elejével lejárt, hogy

A koldusasszony.

Ha elmentek ti fővárosiak, vagy ha feljöttök a fővárosba ti vidékiek, s elmentek a lipótvárosi Szent István bazilika mellett, ott találtok a koldusok között egy beteg, korhadt, öreg koldusasszonyt, szeméből a könnyek egyre potyognak. Akár adtok, akár nem adtok neki alamizsnát, vigasztaljátok meg szegényt egy jó szóval s mondjátok neki a Miatyánknak, melyet ő egyre mormol, egy-egy mondatát.

A legszebb leány volt a hetvenes években a fővárosban Körnöczy Adel. Ketten küzdöttek kezéért, két jó barát, Horvát Géza és Maróthy Pista. Egyiknek sem volt senkije. Egyik sem szeretett senkit, csak azt a szép leányt, de ezután mindketten egyformán bolondultak. Adel nem tudott választani. Kedvelte azt is, amazt is, de ha kérdésekkel ostromolták, hogy melyikük tetszik mégis jobban, hallgatás volt a válasz.

Egyszer azután borzasztó gyilkosság hozta lázba a főváros lakosságát. A dus-

azt megújítani sziveskedjenek; egy-szersmind kérjük lapunk barátait, sziveskedjenek lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni. Tanító urak és földmivesek a lapot fele áron kapják.

— **Királyunk neve napján,** október 4-én Bareson a róm. kath. templomban ünnepélyes szent mise tartatik.

— **Kivilágítás Bareson.** Dicsőség a királynak! A mult idők kiváló alakjainak emléke megörökítésére, a király udvartartása költségeiből nagyobb összeget adományozván, ez örömhírré annyira fellelkesült Bares község közönsége, hogy f. hó 27-én kivilágítást rendezett. A templom-tér s az egész város fényesen kivolt világitva. A Milleniumi fák alatt két zenekar játszott a király „Himnuszát” és a „Szózatot”, melyet a lelkes közönség is énekelt. Dr. Piszár Antal ügyvéd emlék beszédet mondott, melyet az ezer főnyi hallgatóság frenetikus tapsal fogadott. A király nevének említésére pedig a lelkes közönség egetverő és szünni nem akaró éljenzésben tört ki. Az örömkialtások még a kivilágítás végeztével is a késő éjjeli órákban hallhatók voltak. Az ünnepély 9 órakor ért véget, a közönség a szózat éneklésével oszlott szét. Az utcákat cigány zenekarok járták be. A rendre maga a járási főszolgabíró, Fenyőssy Ödön ügyelt fel a községi rendőrökkel.

— **Házasságkötés.** Közel halállal fenyegető betegség esetén meg van engedve a házasság jogról szóló törvényben hogy a házasság kihirdetés és felmentés nélkül köthessék meg. A törvény e kedvezményét vette igénybe f. hó 28-án Seligmann Ágoston baresi takarékpénztári pénztáros, a ki Imrei Annával kötött házasságot Valkó Gyula anyakönyvvezető előtt. Séligmann Ágoston buzgó és becsületes hivatalnok a baresi takarékpénztárnak, kívánjuk neki, hogy súlyos betegségéből mielőbb felgyógyuljon és boldog házasságban éljenek sokáig.

— **Községi hivatalok vizsgálása.** Fenyőssy Ödön főszolgabíránk megkezdte a járásához tartozó községi hivatalok vizsgálását. Legutóbb Babócsán volt, legkö-

zelebb a Csokonya- és Dombó-i hivatalokat vizsgálja.

— **Gyógytár vizsgálat.** Dr. Szaplonczay Manó, Somogyvármegye tiszti főorvosa Fenyőssy Ödön főszolgabíránk kíséretével városunk és vidékén e héten ejtették meg a minden évben szokásos gyógytár vizsgálatokat; ugyanis szerdán Szulokon, csütörtökön Bareson és Babócsán volt a gyógytár vizsgálat.

— **Alakuló jegyzőségek.** Mint halljuk, a baresi közigazgatási járás Kálmánca, Komlósd és Dráva-Szt-Márton községében jegyzőségek fognak alakulni, mely jegyzőségek a Babócsa-, Istvándi- és Lakócsa-i jegyzőségekből lesznek kikerítve. Tulajdonképen csak két új jegyzőség létesül, mert a kálmáncai Istvándiból lesz áthelyezve. Tarnóca község összes pusztáival a baresi jegyzőség és anyakönyvvezetőséghez lesz csatolva.

— **A baresi világitás és járda.** Hosszu szünetelés után október 15-ikén ismét megkezdődnek Bareson az esteli kivilágítások. Tudvalevőleg Bares község elüljárósága csak a téli hónapokra szavazta meg a kivilágítás költségeit, pedig, tekintve mindinkább fejlődő városi életünket, hol a nagy vasuti összeköttetés folytán oly nagy számmal keresik fel városunkat az idegenek, kívánatos volna, ha e mizeriális helyzetben tul tennénk s ne csak a téli, de a nyári holdvilágtalan sötét, gyakran zord éjeleken is világitanának lámpáink. S ép oly kívánatos volna az is, ha valahára gyalog járdáinkra is nagyobb gond fordítatnék. Félve gondolunk az őszi és téli nedves időjárásokra, midőn járdáink viz és sár alatt állanak, hogy nem kívánunk az utczára menni; ilyen nem volna szabad megtűrni városi életünknek. S ha már a községnek nincs módjában e helyzetben segíteni, segítenének ezen legalább a háztulajdonosok flaszterozás, vagy közszéporszáli feltöltés által. Reméljük, hogy ugy a kivilágítás, mint a járda ügy mihamarább városunkra kedvezően lesz megoldva a község és háztulajdonosok együttes intézkedéseivel.

— **Gazdasági ismétlő iskola Bareson.** A kormány intézkedése folytán

Ezt állították az orvosok s a vizsgálat is ezt derítette ki.

Horvát Géza a Maróthytól örökölt pompás palotába vitte az esküvő s lakoma után szép feleségét. Alig értek haza, hirtelen beborult, felhő felhőre gyülekezett s villám villámot ért. Dörgött az ég, majd zuhogott az eső, istenitélet napja volt. Legalább ugy érezte Horvát Géza, a gyilkos.

A kis szalonba mentek s annak faláról bánatos, ijesztő arccal nézett a fiatal párra Maróthy Pista képe.

Horvát közelebb húzódott nejéhez, majd mintha bitorolná őt, hirtelen felugrott. Azután, mintha lidérc nyomástól szabadulni akarna, de azért gyáván a félelemtől, odaszólt nejéhez.

— Takarja el azt a képet.

Körnöczy Adel megdöbbsent.

— Mi baja az Istenért?

Hörögve monda Géza:

— Félek tőle.

— Az Istenért, ön beteg, önnek láza van; küldjek orvosért.

gazdag Maróthy meggyilkolva találták hálószobájában. Öltöző - asztalánál vérről volt irva e pár sor:

Minden vagyonom Horvát Gézát illesse.

Kutattak a gyilkos után, hasztalan. Gondoltak öngyilkosságra, de ez ki volt zárva. Egy ellenség szurta agyon, s mikor már halva hitte, ott hagyta s akkor az áldozat odavánszorgott, hogy vérevel megírja végrendeletét s rokon hiányában legjobb barátjára essék az óriási vagyon.

A halál ellen nincs orvosság. Nem lehetett feltámasztani Maróthy Pistát s így egyedül csak Horvát volt kedves Adel előtt.

Barátja halála után hat hétre megkérte a kezét s Adel nem habozott, odaadta a meggyilkolt örökösének.

A rendőrség pedig már lemondott a reményről, hogy kézre kerítse a gyilkost.

A nászéjszakát követő reggel halántékát keresztül löve találták Horvátot. Kezében pisztolyt szorongatott, mely kétségtelenül bizonyította, hogy a fiatal férj öngyilkos lett.

Barcson gazdasági ismétlő iskola fog felállítani, a felállítás iránt legközelebb a községi képviselő testület fog határozni. Az iskola vezetésére Gróf Mihály, a barcsi róm. kath. iskola tanítója nyert kiképztetést.

— **A barcsi leendő kórház** alapja javára igen üdvös intézkedés lép legközelebb folyamatba, mely hivatva van az eddigi közel 2000 forint alaphoz a felállításához szükséges pénzösszeget gyorsabban összehozni. Ugyanis Barcs nyilvános helyein, vendéglő, kávéház stb. a nemes ezélra 30 drb persely lesz kiosztva. Most már naponta ha csak 2 kr. is gyűl össze minden perselybe, ez már egy év alatt 219 frtot hoz. A magasztos ezélra ez uton is kérjük Barcs nemesszivü polgárait, hogy rakják minél buzgóbban filléreiket a felállítandó perselyekbe, hogy a kívánt összeg minél hamarabb együtt legyen.

— **A kislottó vége.** Lapunk tisztelt olvasóközönségének b. figyelmét felhívjuk Török A. és Társa budapesti cég hirdetésére, akik a m. k. szab. osztálysorsjegyek elárúsításával meg lettek bizva. Ezen sorsjáték a m. kir. kormány felügyelete alatt áll és mindenkinek ajánljuk, hogy bizalommal forduljon Török A. és Társa főelárúsítókhöz Budapesten.

— **Beküldetett hozzánk.** Kornai István, tehetséges fiatal fővárosi poéta „Jövő” czimen bocsájtotta közre összegyűjtött költeményeit. A kötet, mely már a második kiadást érte el, szerelmi és hazafias verseket tartalmaz. Verseit mély honfiai érzelem lengi át melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Megrendelhető Budapesten Pfeiffer Ferdinánd könyvkereskedésében, ára füzve 1 frt., diszkrétben 2 frt.

— **Éhínség Oroszországban.** A cári birodalmában kevés magot adott a termés és így a föld népe mint az orosz lapok írják, nagy szükségnek néz elebe. A Petersburgskija Vjedomoszti című újságban Romer az ismert orosz agrárius így ír: A föld népének jankiáltása hangzik föl a kopár földeken; a termés oly gyenge, hogy még az 1891-iki irtózatoss éhínség évében sem volt ily általánosán sújtva a földmivelő lakosság. Az idén attól is félni kell, hogy ha a külföldi kivi-

telt teljesen mellőzik, mégis kevés lesz a gabona az ország szükségletének fedezésére. Már is mindenfelől kéri a kormány kivételes segítségét, de leginkább Szibériából hallatszanak rossz hírek, a hol a szükség leirhatatlan. Az angol kormány legutóbb arra utasította északamerikai gyarmatait, hogy az ottani angol kísérleti telepekről küldjön gabonát szétosztás végett Szibériába, a mi viszonzása akar lenni annak mikor az indiai éhínség idején Oroszországban gabonát és pénzt gyűjtöttek a szükségben sinylődő indiai angoloknak.

— **Kedvezmény lapunk t. előfizetőinek.** A mai viszonyok között, midőn a hölgyek és gyermekek öltözékének házilag való elkészítése a háztartás pénzügyi viszonyainak egyensúlyozásához lényegesen hozzájárul, csaknem nélkülözhetetlen a családban egy erre vonatkozó okos szerü utmutató és tanácsadó. És mi lehetne ez más, mint egy szakszerűen szerkesztett, jó divatlap. Azt hisszük, kellemes szolgálatot teszünk lapunk t. előfizetőinek, midőn sikerült *Király Jánossal*, a legrégibb magyar divatlap szerkesztő kiadójával oly egységre lépünk, hogy lapját, a *Budapesti Bazárt*, mely jövőre harminczkilencedik évfolyamába lép, lapunk t. előfizetőinek *kedvezményes áron megszereztük*. A *Budapesti Bazár* havonta kétszer megjelenő szépirodalmi divatlap; minden számában számos ábrán mutatja be a legújabb hölgy- és gyermekdivatot, a legújabb kézimunkákat, mindenkor szem előtt tartva a czélszerűséget, az elegáns egyszerűséget, gondosan kerülve az okatlan cizomat és a czéltalan cizfrálkodást. Az öltözékek kiszabásához természetes nagyságban rajzolt szabás-minta-iveket nyújt s negyedévenként egy-egy gyönyörűen színezett aquarell-divatképet is ad. A *Budapesti Bazár*hoz mellékelte szépirodalmi részen regényeket, tárcákat és költeményeket közöl, megemlékezőn a fővárosi élet mozzanatairól is. Lapunk t. előfizetői, ha a *Budapesti Bazárt* is megrendelik, egy divatlap birtoklása mellett minden más szépirodalmi folyóirat járatását mellőzhetik. A *Budapesti Bazár* negyedévi előfizetési ára 1 frt 50 kr. Lapunk t. előfizetői a *Budapesti Bazárt* negyedévenként *1 frt előfizet-*

lési árért rendelkeznek meg. Midőn a most kezdődő október-decemberi negyedre az előfizetést megnyitjuk, tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, hogy az előfizetési pénzeket hozzánk beküldeni sziveskedjenek, hogy kellő időben intézkezhessünk, a *Budapesti Bazárt* b. czimükre azonnal megindíthassuk. Lapunk t. előfizetőinek b. figyelmét ez általunk nyújtott kedvezményre ismételten felhiva, vagyunk kitünő tisztelettel Barcs és Vidéke szerkesztősége és kiadóhivatala.

C S A R N O K.

Pénz nélkül.

— Monolog. —

Irta: Székely A. Aladár.

Hölgyeim! Uraim! Voltak-e már önök a pénznélküliség fatális helyzetében? Micsoda, önök zavarba jönnek? Bocsánat, ezt előidézni legkevésbé sem volt szándékom. No de ha kérdésem válaszolatlanul marad is, én annál őszintébben bevallom, hogy igenis voltam és a mint ezeknek (zsebeire mutat) jelenlegi állapotából kivehetem: **vagyok és leszek is.**

De ezáltal nem a „vagyok jelenlegi, és a „leszek” jövőbeli szomorú eseményeivel akarok drága idejükből néhány percet elrabolni, hanem a „voltam”-éival, melyekből, ha eddig személyesen nem tapasztalhatták, megtudni lesznek szerencsés . . . akarom mondani szerencsétlenek, mily kellemetlen szituációba juthat az ember, ha ez a nemzetek és egyesek sorsát intező eszköz — a pénz — hiányzik az ember zsebéből.

Mielőtt azonban elmondandóimmal a rendes kerékvágásba térnék, egy gyenge oldalról vagyok kénytelen magamat bemutatni. Ez a gyengém pedig nem áll egyébből, mint hogy nagyon, de rendkívül nagyon szeretek hölgytársaságban tartózkodni.

Óh! egy hölgy társaság! Főleg (a jelenlevő hölgyekre mutatva) egy ilyen hölgytársaság! . . . Ez azonos az élve történt — de nem a kertekben termő, hanem a mennybéli paradicsomba jutással. Pedig higgyék meg, igen tisztelt hölgyeim, de ez már nem az én, hanem (ismét zsebeire mutat) ezek gyengeségénél fogva tán reám és én önökre is üdvösebb lett volna, ha nem vágyódnék folyton az önök körébe. Így nekem nem kellene itt szégyenpirral arczomon megjelenni és önök sem jutottak volna abba a kényserhelyzetbe, hogy engem végighallgassanak.

Bizonyos vagyok benne, hogy megesezt volna jószágos szívük rajtam és más-ként bánt volna bármelyikük is velem, ha önök vannak körülöttem akkor, midőn én a tavaszi árvizkárosultak javára történt, országos gyűjtés idejében — egy baráti lakomán megjelentem. A társaság hölgyeinek szórakoztatása, daczára a nagy számban jelen volt férfiaknak, majd kizárólag az én vállaimon feküdt. És hogy ennek a feladatnak — régi szokásomhoz híven — ezáltal is jól megfelelttem, azt a hölgyek vidám kaczagása élénken elárulta. Természetesen magam is a legvigább hangulatban voltam, lévén barátja a mulatva mulattatás elvének.

Egyszerre, csak egyike a hölgyek-

— Nem, ne küldjön ide tanukat.

Körmöczy Adel megrettenve ugrott fel helyéről.

Egy iszonyatos gondolat szállta meg. Nem, nem, az lehetetlen! De mégis meg akar bizonyosodni.

Kirohant a szobából. Horvát utána ment, félt magára maradni azzal az arczképpel.

Neje csakhamar egy törrel tért vissza.

— Ismeri ezt a tört?

— Igen. Az enyém.

— Az öné? — kérdé Adel. Hisz Maróthy mellében találták.

— Nem, nem az enyém!

— De a magáé, s így maga ölte meg azt az embert.

— Nem, nem igaz, kiáltá Horvát.

— Ez a kép azt mondja, hogy igen.

— Mit ez a kép? . . . kiáltá örülden

Géza, kiragadta a tört a nő kezéből, egy székre kapott s összevagdosta az elhalt arczképét.

— Most másodszer akarta megölni, szólt lesújtóan Adel. Azután ismét kirohant a szobából, hogy egy fegyverrel térjen vissza.

— Itt van, menjen szobájába és teljesítse kötelességét.

Horvátot reggel halva találták. Maróthy képének foszlányát pedig Adel magával vitte a nyomorba.

A nagy vagyont széjjel osztotta az özvegy a szegények között, odaadá nemes czélokra s aztán ment dolgozni, kinlódni, végre eljutott a koldusbotra.

* * *

Ezért kérlek én titeket, hogy ha elmentek a lipótvárosi bazilika előtt, adjatok alamizsnátokon kívül egy jó szót a koldusasszonyoknak, s mondjatok el vele egy egész Miatyánkot vagy legalább belőle egy mondatot . . .

Lantos.

nek — egy ennivaló rózsáskepű asszonyka — komolyra változtatott arczal az akkor mindenütt szőnyegen levő tárgyra, a szegény vízkárosultak kétségbeesztő sorsára terelte társalgásunk fonalát. Oly megindítóan tudta a szerencsétlenek helyzetét esetelni, hogy az imént még határtalan jókedv teljesen eltűnt s helyette a részvét kifejezése ült az arczokra. Midőn a meghatottság a legmagasabb fokot érte el, melyet az ármányos hölgyecske szinte kilesni látszott, hirtelen fordulattal adakozásra szólította fel az urakat.

Mindenki tárczáját készült kivenni. Én nem. És pedig azért nem, mert tudtam, hogy az én tárczám akár egy akadémikusnak feje — kong az ürességtől. „Nos uraim! — szónokolt tovább a szép asszony — adakozni, mindenki tetszése szerint! Felleghy ur — szolt szavait hozzáam intézve — ön elsőhelyen ül az urak között, kezdjük meg önnel a gyűjtést.”

(Folyt. köv.)

Közzgazdaság.

Budapesti gabonatőzsde Reich Jenő és társa heti jelentése.

Tekintettel arra, hogy a malmok a készáru megszerzését beszüntették, az irányzat mindenütt ellanyhult. Buza 10 krral csökkent. Elsőrendű árut 11.40—12.65 frtig vettek. Rozs 8.30—8.40 frton kelt el. Tengeri 10—15 krral csökkent. Zabért 6.—6.40 frtot fizettek szín és tisztaság szerint. Takarmány árpát 6.10 frtjával adtak el. —

Inség tarifák. A V. és K. K. jelenti: Az idei termés tudvalevőleg hazánk sok részében, különösen pedig annak déli vidékén (Bács, Torontál, Temes stb. megyében) oly silány volt, hogy sok kisebb gazda még a vetésre szükséges gabonával sem rendelkezik. Ezért a földművelésügyi miniszter olyképp intézkedett, hogy az illetőknek a lehetőséghez képest a kincstári birtokok buza- és rozskészleteiből a szükséges vetőmag előlegeztessék, — a kereskedelemügyi miniszter pedig elrendelte, hogy e küldeményeket — ha rendeltetésüket a földművelésügyi miniszterium által kiállítandó igazolvánnyal bizonyítják, — november végéig a magyar kir. államvasutak feladási állomásairól rendeltetésük helyéig önköltségen (a rendes díjtételekkel szemben mintegy 60 százaléknyi mérsékléssel) szállítsák. Utasította a miniszter továbbá a magyar kir. államvasutakat, hogy a kezelésükben álló, illetve hozzájuk csatlakozó tekintetbe jövő helyi érdekű vasutársulatokkal is hasonló kedvezmény engedélyezése végett sürgősen lépjenek érintkezésbe, mely részben a tárgyalások már folyamatban is vannak.

A kötelező koronaérték számítás. 1898 január elsejével tudvalevőleg életbe lép a kötelező koronaérték számítás. Erre már a hivatalokban, különösen a postánál és a vasutnál, nagyban készülnek s az eddigi számolási nyomtatványok rovatait koronára és fillerre változtatják át. A különböző hivatalok rendelkezésére az állami nyomdában erősen dolgoznak az új nyomtatványokon és rovatlapokon, hogy a koronaértékű rovatokkal ellátott nyomtatványok január elsejére kellő számmal álljanak a hivatalok rendelkezésére.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzüntézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni öhajtanak. Ajánlatok „Confidentia” ezimen: Eckstein Bernát hirdetési irodájában Budapest V., Fűrődő-utca 4. szám intézendők.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . . .	reggel	8 óra	45	perez
„	délelőtt	11 „	05	„
„	este	9 „	15	„
Pécs — Szigetvárra				
„	reggel	7 „	31	„
„	délután	5 „	15	„
Pakráczra . . .	reggel	8 „	16	„
„	este	5 „	20	„
Somogy-Szobbra	reggel	4 „	16	„
„	délután	1 „	20	„

Barcsra érkezik:

Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21	perez.
„	délután	4 „	50	„
„	este	9 „	55	„
Pécs — Szigetvárról				
„	délelőtt	10 „	51	„
„	este	8 „	55	„
Pakráczról . . .	délelőtt	10 „	53	„
„	este	8 „	05	„
Somogy-Szobbról délben	12 „	28	„	„
„	este	8 „	35	„

I. magyar királyi szabadalmazott OSZTÁLY SORSJÁTÉK

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereségének jegyzéke.

A legnagyobb nyereség a játéktörvénnyel 9. §. szerint

1.000,000 korona.
Egy millió

A nyereségek különleges beosztása a következő:

Nyereségek	Korona
1 „	600,000
1 „	400,000
1 „	200,000
2 „	100,000
1 „	90,000
1 „	80,000
1 „	70,000
2 „	60,000
1 „	40,000
5 „	30,000
1 „	25,000
7 „	20,000
3 „	15,000
31 „	10,000
67 „	5,000
3 „	3,000
432 „	2,000
763 „	1,000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40

50000 nyereség és jutalom 13,160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsolattatik ki.

Az 1897. év február hó 28-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolttatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladottak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 eredeti sorsjegyből és **50.000** pénzünyereségből.

A nyeresési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyereség a mellette álló nyereség jegyzékéből látható; ezen nyereségek 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizettetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 „ egy fél „ „
1.50 „ egy negyed „ „
0.75 „ egy nyolczad „ „

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzletihasznunkban eláruljuk vagy utánvéttel, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőnk minden egyes húzás után megkapják a kiérdemelt sorsolási jegyzéket.

Rendelvényeket f. ó. október hó 9-ig fogadjunk el.

Török A. és társa

a magy. királyi szabad. osztály-sorsjáték főelárusítói,
BUDAPEST, Váci-körut 4.P. szám.